

NÉPI EGYSÉG

POLITIKAI NAPILAP
Felolvasó szerkesztés:
Kurkó György
Bejegyzve a brassói törvényszéken G. H. 1768/1944 szám alatt
Engedélyezte: Cenzura Militaris
a Presso sub No. 1437, 7. X. 1944

A nemzetiségi kérdés a reakció tükrében

Irta. BÁNYAI LÁSZLÓ

az egyik fővárosi lapban olvassuk, hogy a Vasile, „meghatalmazott miniszter” előadást tartott „A magyar kisebbség Erdélyben” címmel, amelyben a „széleskörű megértés szellemét” népszerűsíti, hogy „az együtt-lakó népek szabaddá fejlődhetnek...”

Valóban magaslatos célkitűzés rádióelőadás számára, amely eddig csak a magyar nép ezeréves reakciós sovíniszta szemléletét hangoztatta, úgy, ahogy azt már az elszabadulás utáni első napokban megvalmázta rádióelőadásában M. H. Popo-ni nemzeti parasztpárti vezetőember. A reakciós körök magyar és román részről is mindent elkövetnek, hogy elnéveljék a fegyverzetüket fegyverzetbe menítsék a népet, hogy az ifjú népek haladó elméi, jogos nemzeti törekvései, csak megakadályozzák ezzel a demoralizációs megsemmisítést. Ilyen körülmények között igazán örvendő tény lenne a dióból „széleskörű megértés szellemét” hallani. Sajnos azonban V. Stoica előadása, amelynek teljes szövegét a „Dreptatea” és az „Ardealul” közölte, hiába erőszakos ez a szellem. E helyett kísérlet találni az elmult reakciós kormányok nemzetiségi politikájának igazolására, tetszőleg elméletekkel takarva a rideg alópórást.

Nem kívántuk V. Stoica statisztikai érvelés vitába szállani. Hi-zelt senkisével bízhat a kétségbe azt a történelmi tény, hogy a Románia döntő többségben van Erdélyben. Visszont a nemzeti szabadságharcokat, valóban demokrata rendszerben, gazán nem lehet számárány szerint osztani. A hivatalos statisztikák, sovíniszta kormányzatban, különben is felsőbb kiáramlatnak módosulnak. V. Stoica a román hivatalos statisztikára esküszik. Mi nem a magyarért, sem a románért nem esszük tűzbe a kezünk.

Az erdélyi magyarság jogait, a számarány kihangsúlyozása után, az előadó az „összesség” alapján szeretné megnyirbálni a szeretné mutatói, hogy Erdélyben „háromfajta magyar él”. Legtöbb engedelményt a székellyekkel szemben teszi, akikről megállapítja, hogy „füzi némi kötelek ahhoz a földhöz, amelyen hétszáz éve laknak”. A második osztályba sorozza „a Magyarországgal szomszédos vidékek magyarjait”. Legrosszabbul járt a harmadik csoport, az Erdély belsejében élő „szórványbeli magyarok”, akiket szerinte „politikai célból a magyar kormányok telepítették a román tömegek közé”.

Ilyen törkvései a sovíniszta magyar kormányoknak kétségkívül voltak. De ezek a telepítések elenyésző számúak a Mezőség, Kalotaszeg, Aranyosszék, Szilágyság, stb. ősi magyar lakossága mellett. Ugyan mit mondanának Budai Nagy Antal magyar jobbágysai, akik Kardos János román jobbágysáival együtt éppen egy félszer éve indították el az első erdélyi szabadságharcot a mágnásuralom — ellen? Mit mondanának V. Stoica állítására, aki szerint ezeknek a magyaroknak „nincs hagyományuk Erdélyben, ahol nem is érzik otthon magukat...” s a szórvány ezen szigetei nem életképesek...

Ezek után igazán nem csodálkozhatunk, ha az előadó felfogásában, az ország utolsó ötvi törénete mindössze arra szorítkozik, hogy „Ciano és Ribbentrop megcsönkítették a Románia-t, hi-ségő módon a háború tragikus örvényébe taszítva”. Hitler és Mussolini felelősségéről egy szó sem esik a bécsi döntés kérdésénél. Még kevésbé Antonescu és a vasságárd sták szerepéről, akikhez láthatólag V. Stoica t meglel érzelmek fűztek. Az előadó meg sem említi a dicsőséges Vörös Hadsereg szerepét Erdély felszabadításában, valamint a Szó-

vetséges Hatalmak által Romániával és Magyarországgal kötött fegyverszüneti szerződéseket, amelyek megszabják Erdély demokráta jövőjét, véget vetve a hitleri bécsi döntés átkos következményeinek.

Az előadó mélységesen reakciós történelmi szemléletre vet világot az a tény is, hogy a magyarokról úgy emlékezik meg, mint „akkikkel éppen ezer éve folytatjuk a lért való harcot”. Tehát semmi különbséget nem tesz a más népek elnyomására törekvő magyar vezető rétegek és azok között a magyar tömegek között, akiket az előbbiektől mélységes társadalmi szakadék választott el mindíg. Egy szót sem ejt az összefogásnak, békés együttélésnek azon példáiról, amelyek a két nép igazi történetében sokkal nagyobb helyet foglalnak el, mint az idegen hatalmi érdekektől időnként felsírótt testvérharc. Pedig ezekről a példákról éppen ma oly

fontos beszélnünk és pedig minél többet, ha valóban le akarjuk fektetni a közös jobb jövő rendíthetetlen alapjait.

A magyar nép történelmi szerepének ilyen hamis beállítását következik a világháború utáni reakciós román kormányok „magylelkűségének” s a magyar kisebbség „hátlanságának” az ismertetése. Vita helyett elég, ha a magyar reakciós kormányok ugyanilyen érvelését állítjuk ide, amelyek a nemzetiségek elnyomását már a század elején a legketeteljesbb szabadelvű frázisokkal leplezték. A hitleri döntések után pedig a Magyarországhoz került szerbek, rutének, románok üldözését, legyilkolását egyszerűen „a magyarság dunavölgyi hivatásának” nevezték „a környező népek felemelésére”.

Könnýű lenne V. Stoica „adatait” a magyar „kisebbség” múltbeli kedvező helyzetéről az ellenkező adatok seregével

cáfolni. De mindannak a kihangsúlyozása, ami a közelmúltban elválasztott minket, csak azokat a kölcsönös vádaskodásokat elevenítené meg, amelyek oly nagy mértékben hozzájárultak mindkét nép közszellemének megmérgezéséhez, a fasiszmus utjának egyengetéséhez.

Elég, ha az előadó két kirívó állítását idézzük, amelyek élesen rávilágítanak, hogy mit ért „a magyar kisebbségnek nyújtott segítség” alatt. Az egyik így hangzik: „A magyar gazdasági intézmények állandóan gyarapodtak és a román állam segítségének örvendtek; nem érdekelt minket nemzetiségű jellegük, csak gazdasági szerepük”.

Valóban, a Bethlen grófok, Gyárfás Elemér és László Endrők által vezetett erdélyi magyar pénzügyintézetek, valamint a román liberális-töke közt igen szoros volt a kapcsolat, amit nem zavart meg semmiféle „nemzetiségi jellegű” érdek. A román Nemzeti Bank békézően helyezte el pénzét a magyar párt vezetőség által kontrollált bankokban, amelyek aztán 40–50 százalékos kamattal gyümölcsöztették ezt a pénzt a tönk szélén álló magyar földműveltség között. A magyar tömegek kizsákmányolása teljes egyetértésben folyt az országbeli reakciós román és magyar körök részéről.

Teohari-Georgescu belügyi alminiszter felhívása:

A megyefőnökök ne teljesítsék a miniszterelnök népellenes parancsait

(Bucuresti) Teohari-Georgescu belügyi alminiszter táviratot küldött a választott megyefőnököknek, amelyben értesíti őket, hogy a Nemzeti Dem. Arcvonal tanácsának határozata szerint maradjanak meg a rájuk bízott állásaikban.

Táviratában Teohari-Georgescu a leg-határozottabb utatitást adta a megyefőnököknek, hogy a Rădescu tábornok parancsait ne teljesítsék, mert a miniszterelnök

iktatőrük magatartásával bebizonyította, hogy ellensége a népek.

Továbbá felhívja a megyefőnökök figyelmét, hogy ne vegyék figyelembe a fenyegetéseket és továbbra is dolgozzanak a nép érdekében, támogatva a földosztás megvalósítását, és a demokrata elemeknek a közhatalok élére való helyezését.

Breslau több külvárosát elfoglalták a szovjet csapatok

Brandenburgban a Vörös Hadsereg elérte a Neisse folyót

(Moszkva) A Szovjet Tudósító Iroda február 23-án kiadott hadijelentése: A Semland felszárgeten a szovjet csapatok visszaverték a német csapatok páncélos kocsikkal támogatott ellentámadásait. Az ellenségnek nagy áldozatok árán sikerült visszaszerzenie a dunnizi öböl északi partvidékét.

Königsbergből délnyugatra a szovjet csapatok elfoglalták Zlinau városát és több más helységet, köztük Sargent, Altent és Krshment. Ezen a szakaszon három nap alatt február 19–21 között a szovjet csapatok 86 ellenséges harcikoszt semmisítették meg. Ezenkívül a németek több, mint 8000 embert veszítettek.

Danzigtól délre újabb szovjet előrenyomulás során számos újabb helységet foglaltak el a németektől, köztük Gogolent, Königsbaldet, Kramkent, Longot és Rittent. Több mint 500 német tiszt és katona szovjet hadifogságba került. A szovjet csapatok a harcokban 24 ellenséges páncélost semmisítettek meg.

Posenben a szovjet csapatok folytatják a harcot a fellegráiban védekező németek megsemmisítésére.

Brandenburgban Gubentől délre a szov-

jetcapatok elérték a Neisse folyót és elfoglalták Steckendorf, Markendorf és számos más helységet. Egy bekerített német csoportból 2000 embert semmisítettek meg. A harcokban elesett Heusel német ezredes, a bekerített csapatok parancsnoka is.

Breslauban folytatódott az ellenség megsemmisítésére irányuló harcok. A szovjet csapatok elfoglalták Breslau több külvárosi negyedét, köztük Maselwitzet is.

A hadszíntér többi szakaszain csak járőrtevékenység vagy helyi jellegű harcok voltak.

Február 22-én a szovjet csapatok összesen 198 német tankot semmisítettek meg vagy tették harcképtelenné. A vadászrepülőgépek és a légvédelmi ütegek 80 repülőgépet lőttek le.

A február 22–23-ra virradó éjszaka szovjet bombavető repülőgépek súlyos támadást intéztek Königsberg ellen. A bombázás során több mint negyven robbanás hallatszott és számos tűzvész keletkezett. A szovjet repülőgépek főleg a szerzőgépek gyárakat és a gázműveket támadták.

Hogy milyen természetű volt a román és magyar reakciók együttműködése a hitleri rabság alatt, Erdély kettészakításának idején, arra a legjobb példa a közös tökéjű kolozsvári és temesvári „Dermata” művek. Az igazgatóságban a Hattegan-ok és Teleki grófok testvériesen osztották meg szerepüket. Kolozsvárt a legélesebb románellenes sovínizmust, T. esvárt a legélesebb magyarellenes sovínizmust szították a munkástömegek megosztására s a fasiszta katonai parancsnokok porkoláb-munkájának elősegítésére.

A második, önmagát leleplező állítása az előadónak így szól: „A Magyar Párt tevékenységét soha semmiféle intézkedés nem akadályozta”. Valóban elhisszük neki. Visszont jól tudjuk, hogy ezzel szemben a magyarpárti demokrata ellenzéket, majd később a Magyar Dolgozók Szövetségét a román rendőrhatalóságok kíméletlenül üldözték „együttműködve a Magyar Párt reakciós vezetőséivel”.

V. Stoica az elmult rendszerek „liberalizmusát”, „türelmességét” hangoztatja. Ez a liberalizmus, türelmesség és demokrácia azonban úgy a magyar, mint a román reakciós vezető körök részéről a valóságban nem jelentett mást, mint erőszakot, fegyverletet és minden haladó eszme elfojtását. Ez készítette elő a terepet a fasiszta parancsuralkodás és a hitleri rablőhadjárat számára. Ide pedig nincs többé visszaut! Románia jobb jövőjét nem az elmult idők büneinek folytatása, hanem csak „az ország együttlakó nemzetei közt megvalósított testvéri, demokrata politika biztosíthatja, úgy ahogy azt a Nemzeti Demokrata Arcvonal kormányzati programja tisztán és határozottan leszögezi.

Az ARLUS brassói tagozatának ünnepe a Vörös Hadsereg napján

Az ARLUS (a Szovjetszövetséggel való barátságot ápoló egyesület) brassói tagozata február 23-án délután az Astra nagytérben megünnepte a Vörös Hadsereg napját a helyőrség és a Tudor Vladimirescu hadosztály sebesült katonáinak közreműködésével. A szovjet és román himnuszok elhangzása után, amelyeket a 3. hegyivadászszázalój fúvószenekara adott elő, Mărgăreanu mérnök alispán megnyitotta az ünnepséget, majd átadta a szót Zaharia ezredes megyefőnöknek, az ARLUS elnökének, aki meleg szavakkal méltatta a Vörös Hadsereget. Különösen kiemelte, hogy a Vörös Hadsereg olyan ország hadserege, amelynek az ereje az ott élő népek jogegyenlőségén alapul. — Utána a helyőrség parancsnokló tábornoka beszélt. Ezután a Tudor-Vladimirescu hadosztály egyik tisztje ismertette azt a szellemet, ami a Vörös Hadseregben uralkodik, ahol „nincs verés, nincs szidalom, a fegyverem a meggyőződésre épül”. Végül Baciu a szakszervezetek és Căcu polgármester a NDA üdvözlését fogadta. Ezután 10 pernyi szünet következett, miután a vadászszázalój zenekara orosz dalokat játszott.

A műsor második részét sikerült énekelni, szavakat, előadások töltötték be. A közönség lelkes tapsban részesítette különösen a Tudor-Vladimirescu énekkarát.

Szakszervezetbe tömörültek a vasutas nyugdíjasok

Csütörtökön tartották a brassói vasutas nyugdíjasok alakuló gyűlésüket. A vasutas otthon nagytérben több mint 200 nyugdíjas vasutas volt jelen.

A gyűlést Stan Simion, a brassói vasutas szakszervezet elnöke nyitotta meg, aki rámutatott a nyugdíjas vasutasok nyomorúságos helyzetére és, hogy csak a szakszervezetbe tömörülés révén tudják csak jogos követeléseiket érvényesíteni.

Ezután a következő ideiglenes vezetőséget választották meg: elnök: Tutuianu Ioan, alelnök: Viola Béla, titkár: Nagy János, pénztáros: Székely Gyula, ellenőrök: Călin Gheorghe, Gărnățiu Vasile, Apostol Nicolae. Bizottsági tagok: Furnică Ilie, Păily János, Simion Márton, Voinea Gheorghe, Uță Ilona, Sulică Paraschiva, Molnár Anna és Szabó Mária.

Szakszervezeti hírek

A brassói bőrpáros mesterek szakszervezete, valamint a bőrmunkások szakszervezete felhívja mind a brassói, mind a brassómezei tagjait, hogy hétfőn, február 26-án, délután fél 3 órai kezdettel gyűlést tart a kisiparosok szakszervezetének str. Mitropolitul Filii 5 szám alatt levő székházában.

Napirenden az előkészítő bizottság által átdolgozott és módosított szövetkezeti alapszabályok lefoglalása. A tagok megjelenése kötelező.

A brassói pékek és cukrászok szakszervezete szintén közli tagjaival, hogy minden hét keddjén délután 5–7 óra között gyűlést tart, amelyre kéri a tagok pontos megjelenését.

Az ipari és kereskedelmi utazók és ügynökök vasárnap, február 25-én délelőtt 10 órakor gyűlést tartanak a magántisztviselők szakszervezetének str. Gh. Barițiu 5 szám alatt levő helyiségében. Valamennyi utazó megjelenése kötelező.

A Brassói Képzőművészek Szabad Demokratikus Szervezete a közeljövőben megalakítja a Képzőművészeti Szabad Akadémiát.

Tantárgyak: rajz, festészet, látszattan, művészettörténet és bonctan.

Érdeklődni és beiratkozni lehet a Képzőművészek Szabad Demokratikus Szervezetének központjában. Szombaton 3–5-ig a Hosszu útca 143. szám alatt.

Azé legyen a föld, aki megműveli

A Nemzeti Demokrata Arcvonal többek között széles földreformot követel. Követeli, hogy azok a földművesek, akiknek egyáltalában nincs földjük, vagy csak nagyon kevés van, okvetlenül földhöz jussanak. A NDA platformjának 5-ik pontjában a következőket találjuk:

„Az ország mielőbbi helyreállítása és fejlesztése szempontjából szükséges, hogy az ország földművelésének jogos és égetően sürögös követeléseit kielégítést nyerjenek.

Szükséges tehát széles földreform megvalósítása az 50 hektárnál nagyobb földbirtokok kisajátítása által, mégpedig úgy, hogy a kisajátított föld azoknak a földműveseknek legyen kiosztva, akiknek semmi, vagy nagyon kevés földjük van.

Ezeknek a földműveseknek mezőgazdasági felszerelést is kell adni, mégpedig a nagybirtokok, vagy az állam terhére.

Szükséges, hogy a földművesek részére demokratikus alapon fogyasztási, kölcsön és termelési szövetkezetek alakuljanak.

A földműveseknek az államnál és a bankoknál fennálló és a régi földhitelből származó adósságai töröltesse.

A föld kérdése évszázadok óta húzódnál vizálynak a tárgya. Két tábor állt ott mindig egymással szemben. Az egyik a nyomorban élő, kora reggeltől késő estig dolgozó paraszt, aki a földet a kezében tartotta és tartja. A paraszok elégedetlensége és felháborodása számos véres összeütközést váltott ki. Ismerjük a Dózsa-féle parasztlázadás okait. A Horia, Cloșca és Crisan forradalomban a magyar nyomorító paraszt együtt harcolt a román paraszttal. A romániai parasztfelkelés 1907-ben szintén a fenní okokból keletkezett.

1916–18-ban folyó háborúban, mikor az akkori román kormány észre vette, hogy a katonák — akiknek legnagyobb része parasztfülből állott, megunták a háborút és nem harcoltak kellető lelkesedéssel, földet ígért a harcoló parasztnak. Az ígért meghozta a gyümölcsét és a paraszok elkezdtek oroszánként harcolni. Egymást után aratták a győzelmeiket, és megírták a nagy csoda. A román parasztfülből Mărăsestől megverték Vilmos császár hírhedt imperialista hadseregét.

A parasztfülből azonban becsapják. A földeket elkezdtek a falvakban a helyi hatóságok és a hatóságok személyek mögött álló befolyásos személyek. A parasztnak csak egy része kapott földet és sokan nem is tudták, hogy mit kezdjenek vele, mert a földhöz még sok minden kell. A föld megműveléséhez kell elsősorban eke, ló, szekér. A szegény paraszt megint csak a kizsárolóhoz kellett hogy forduljon és kénytelen volt a bankoknál nyakig eladósodni.

A vassárdisták kezdték a parasztság nyomorát kihasználni. Tudták, hogy mi fáj nekik. Tudták, hogy a földért a paraszt még az ördöggel is szövetkezik. Így aztán földet ígértek nekik, aminek közülük, az egyszerű, tudatlan emberek közül, sokan felültek.

De újabb csalódásban volt részük. A vassárdisták nem tartották be az ígéretet.

Eszükben sem volt földet adni a parasztnak.

Érthető, hogy az „aki már egy párszor csalódott, nem igen bízik az ígérethez. Így aztán sokan vannak, akik a NDA tervében sem bíznak. Éppen azért tudtára kell adni mindenkinek, hogy a Nemzeti Demokrata Arcvonal nem akarja becsapni a parasztságot, azonban jelenleg még nem kormányoz és szüksége van a néptömegek segítségére, hogy beválthassa programját.

Ezért ma már maga a földműveséggé veszi a kezébe mindenütt a föld ügyét, a Nemzeti Demokrata Arcvonal helyi szerveinek irányítása alatt.

A reakciós elemek azt állítják, hogy a földosztás a termelés csökkenését idézné elő. Ezt az állítást azonban nem lehet elfogadni, mert mit csinál a földesur? Szintén megcsinálja a földosztást, de a saját érdeke szempontjából. Hogy ne kelljen neki dolgozni, kiosztja a földet bérbe, olyan formán, hogy minden 5 hold földből 3 holdnak a termése az övé és csak 2 holdnak a termése marad meg a dolgozó parasztnak.

Hogy mennyire igazságtalanul van Romániában a föld elosztva, (Magyarországról itt nem is teszünk említést, mert ott a helyzet még rosszabb), mutatja az a tény, hogy 1,661.839 parasztnak kevesebb földje van öt holdnál. Elképzelhetjük, hogy ezek milyen nyomorban élnek családjukkal együtt. A legtöbb szor a földesurnak a birtokán dolgoznak mint napszámosok, aki olyan bért fizet nekik, amilyen akar. Motátei községben (Dolj megyében) például 2000 családnak egyáltalán nincsen földje. A község 20.000 holdja néhány földesur birtokát képezi.

Hasonlóképpen van a legelőkkel is. — Ezek legnagyobb része szintén a földesurak birtokában van, úgyhogy a szegény paraszt csak akkor tudja a tehenét legeltetni, ha a tehenét a földesurnak bért fizet, vagy a legelés árát neki ledolgozza.

És mégis mit tapasztalunk?

Ha arról van szó, hogy háborúba kell menni, feltételezhetjük, hogy a földesur siet harcolni? Nem igyekszik-e minden lehető úton bevonulási-felmentést kapni? Ha volna pontos kimutatás arról, hogy a parasztfülből arányitva hány földesur esett el a harcban, nagyon meggyőző bizonyítékot kapnánk.

Hísz valaki talán, hogy Aurel Pana, aki az Antonescu uralom ideje alatt földművelésügyi miniszter volt s akinek 6000 hold földje van, Jalomita megyében, talán feláldozta magát az általa is szított szovjetellenes rablóháborúban?

Esze ágában sem volt.

Most pedig megszökött, nem várta be a parasztnak ítéletét. Ez az ítélet pedig nem várhat magára s ma már az országban szerte megkezdte a földművelés és a fasiszták, árulók és szökevények, valamint az 50 hektárnál nagyobb birtokkal rendelkező földesurak földjeinek felosztását.

Ahol nem adnak neki, a földművelés maga teremti igazságot.

H. J.

Zilahy Lajos nyilatkozata

Megírtuk, hogy a németek és nyilasok még az ostrom előtt kirabolták Budapestet. A városban nem is annyira az ostrom, mint a német és nyilas garázdálkodás nyoma látszik. — A büntetőtörvénykönyv nem tud felsorolni olyan gaztettet, melyet ezek a csatornatörvények el nem követtek volna. A nyilas vérebekezdés hajtó vadászot rendeztek a magyar demokrácia ellen.

Budapest lakossága társadalmi különbség nélkül, egyöntetű lelkesedéssel fogadta a Vörös Hadsereg katonáit, akik megmentették őket a fasiszta terroriától. Zilahy Lajos, a nagy író, most a moszkvai rádió keresztlő ezeket üzeni a magyaroknak: „Mikor Hitlerék uralomra segítették és nyakunkra hozták a Szálasi bandát, elérjőztem. Állandóan kapcsolatot tartottam fenn a németellenes magyar földalatti mozgalom szerveivel. A magyar nép

tudja, hogy a Szovjetszövetséggel mindig jóindulattal viseltetett irányában. Ennek tanújelét adta már akkor, amikor 1941 márciusában visszaadta az 1848–1849-es zászlókat. A jelenlegi háborúban is bebizonyosodott, hogy a magyarság legősbibb ellensége a német és a nyilas labanc. A nyilasok katasztrófabá vitték az országot és bérceik nevében beszenyezték a magyar nevet. A Vörös Hadsereg felszabadította országunkat. Minden igaz magyar szentkötelessége, hogy betartsa a fegyverszüneti feltételeket és a Vörös Hadsereg oldalán folytassa a harcot a német és nyilas elnyomók ellen.”

Egy budapesti pap még a következőket üzeni ugyancsak a rádió útján: „Ostoba és aljas rágalom volt az, amelyet a német propaganda a Vörös Hadseregéről mondott. Különösen megatott az a szívéllyesség és baráti bánásmód, amely-

lyel a vörös katonák a bombázástól rült lakossággal bántak. Sokszor láthottuk a szovjet katonák megosztották műket az éhező lakossággal. A felszab, fővárosi templomokban zavartalanul lakos lépten-nyomon megsértették a szí érzésüket és erődkké alakították templomainkat és ezzel megvalósított helyeinket. A magyar nép bős fog állni azért, hogy a németek és reneik háborúba hajszolták és katas fába sodorták a nemzetet?”

A Szovjetszövetség példája megmutatta, hogy minden nép fejlődés képes

A szovjet kormány törvénybe iktat az Oroszországban élő összes népek egyenjogúságát. A Szovjetszövetség kormánya abból indul ki, hogy minden nemzet és minden faj egyenlő és egyenlő Nincsenek „magasabbrendű” fajok, lerék szerint csak egy „magasabbrendű faj van, az árja és a „legstíbb árja — Hitler szerint — a német. „Minden nemzet — írja Hitler — fattyumoz. A magyarokról ezt írja Hitler „Ostla című lapja (7. szám): „A magyar elítélt nép Európában. Nincsen fe kóna. Idegen az európai nyelvcsalád. A Szovjetszövetségben a törvény üg a faji- és nemzeti gyűlölet megnyila zásának minden formáját.

A Szovjetszövetség példája megmutatta, hogy minden nép fejlődés képes, ha n van rá a lehetősége. 27 év alatt a Szov szövetség legelmaradottabb népei is bá latos gazdasági, politikai és kulturális manyokot értek el. A cárizmus Oros szág határvidékeit gyarmatainak te tette, amelynek csak az volt a rende tésük, hogy bőven és olcsón gyapotot egyéb nyersanyagot szállítsanak az on iparnak. A szovjet kormány azt tekint feladatának, hogy segítsen az elmar népeknek elérni a fejlett népek színvona. Az orosz ipar gépeket szállított a fejle nemzetiségi területekre, hogy az elmar nemzetek felépíthessék saját iparukat. orosz ipar mezőgazdasági gépekkel l el a nemorosz népeket, hogy a parasz nemzetiségi területeken is könnyebb dolgozhasson és jobban éljen. A Szov szövetség területén minden népnek sajátnyelvű iskolája, színháza, sajtója így tovább. A Szovjetszövetségben se sem csodálkozik azon, hogy százával ezrelék vannak úzbégek, kalmúk, mong turkmen, csuvas, mordvin és más nem tiségi tudósok, művészek, írók, repül magasrangú tiszték stb.

A Szovjetszövetség példája megmutatta, hogy egy soknemzetiségű államban boldogulhat minden nép, ha ezek a nép a teljes önkéntesség alapján egyesül és ha igazi testvéri barátság köti össze. A Szovjetszövetség ezen a téren az emberi fejlődés élen halad.

Éhbérért dolgoznak a brassói masamódo

Ma, amikor az árak egyik napról a n síkra egyre emelkednek, és amikor ezer lejjel csak két és fél pár harisny lehet venni, egyes brassói divatszalonok alkalmazottainak a szemét a leggyatrál fizetéssel szurják ki.

Igy a teheniárci egyik divatszalonba a Scherg posztóüzlet mellett, az egy varrónő, különben elsőosztályú munkásnak 12 ezer lejjel kap havonta, hol'ot em a cégnél egyfolytában négy év óta dolgozik. A többi munkáslányoknak pedig h vi tizezer lejjel kell beérniük.

Az egyik Kolostor-utcai női divatszalonban már valamivel kedvezőbb az alkalmazottak helyzete. Havi 15 ezer lejjel fizet kapnak, ezzel szemben az összes adkat és terheket nekik kell viselniük.

Jogosan vetjük fel a kérdést, mit kezhetnek ezek a lányok ezzel a fizetéssel.

Azt kell hinnünk, hogy a munkaadó nem tudják, hogy alkalmazottainak szakszervezeteik is vannak, amelyek védik tagjaik jogait és harcolnak a jobb megélhetés eléréséért. Az érdekeltek kéri min azon munkaadókat, akiknél a szakszervezetek megbízottjai még nem jártak, hogy adják meg alkalmazottaiknak az őket megillető fizetést.

G. A.

A háború és a nagypolitika egy hete

Több, mint egy hét telt el a három szövetséges hatalom vezetőinek krími értekezlete óta. Ma már megállapíthatjuk, hogy a demokráta országok táborában eddig még sohasem tapasztalt, általános lelkesedéssel fogadták az értekezlet munkálatairól kiadott hivatalos közleményt, amelyet joggal nevezhetünk a német militarizmus és a náciizmus halálos ítéletének.

Az angol és amerikai sajtó minden fennhírtást nélkül állapítja meg, hogy a krími hármis értekezlet eredményei felülmúlták a legvéresebb várakozásokat is, és különösképpen sikerültnek tartja a határozatok megszövegezését. Nyoma sincs e méltatásokban az angol-szakszokra oly annyira jellemző óvatosságnak, szabad folyást engednek elragadtatott lelkesedésüknek. Az egyik amerikai lap szerint „az értekezlet eredményei több emberöltő történetére befolyással lesznek”, míg egy másik New-Yorkban megjelenő újság a krími határozatokat a „háború erős fegyverének” nevezi és szellemesen hozzáfűzi: „A náci állam most nem csak a halálos ítéletet hallotta, hanem a kivégzés utáni temetési szertartás programját is”.

Ez a szertartási program nincs a hitlerista rablóbandák vezetőinek nyérére. Goebbels minden bizonnyal nem siet, hogy akasztófára kerüljön. Amikor a németeket a céltalan és kilátástalan ellenállás meghosszabbítására hívja fel, a „Das Reich” című fasiszta hetilapban megjelent cikkében ezt írja: „A legborzalmasabb háború is jobb és könnyebb, mint a béke, amelyet ellenségeink ránkényszerítenének”. — Göbbelsnek ez a cikke a következő kifejező címet viseli: „A mi esélyünk”. A hitlerista kormányzók egydül és utolsó esélyüket az ítélet végrehajtásának legalább rövid időre való elhalasztásában látják. Egyébben már nem is reménykednek.

A Budapestben bekerített hitlerista csapatok maradványainak felszámolása és a német területen aratott újabb szovjet sikerek szintén élénk visszhangra találtak a világsajtóban. Az amerikai rádió a legvalóságosabb vereségnek tekint a németek kiűzését Budapestről. A szovjetsapatok előtt — mint mondtotta — megnyílt a Bécs és Pozsony felé való előrenyomulás útja. John Grower, az amerikai rádió hirmagyarázója így ír: „Könnyebb tábornok csapatának jobb sikerei arra engednek következtetni, hogy az oroszok valószínűleg eddig még sohasem látott nagymértékű hadműveleteket szándékoznak végrehajtani Berlin délről való bekerítésére. A németek éppen ezen a szakaszon igyekeztek tartálékaikat összpontosítani.”

Azt is közlik, hogy Berlin megvédésére az olasz frontról visszarendelték az összes SS hadosztályokat. Jelentették továbbá, hogy a németek megkezdték Észak-Norvégia kiürítését.

A „Daily Telegraph and Morning Post” légügyi szakértője azt írja, hogy a krími értekezletről kiadott nyilatkozat megfelelt a várakozásoknak, mert 48 órával később több, mint 11.000 bombavető gép jelent meg, amelynek fele Konyev tábornagy hadseregeinek Drezda és Berlin irányában történő előrenyomulását támogatta.

A demokráta országok közvéleménye meg van győződve arról, hogy a szövetségesek közötti katonai együttműködés méretei egyre jobban kiszélesednek, a kidolgozott terveknek megfelelően, és rövidesen halálos csapást mérnek keletről, nyugatról, északról és délről a fasiszta Németország szívére.

A „Times” a londoni lengyel emigránsoknak a krími értekezlettel szemben tanúsított magatartását az egyetlen „kérő hangnak” tekinti az általános lelkesedésben. Valóban, Arczisevski és Tsa. igen magas és hamis hangot ütött meg. Mikolajcsik Arczisevskivel azonosította magát és a londoni sajtóban a krími határozatokat támadó cikkeket tett közzé.

Az angol és amerikai sajtó nyílt elégedettséggel foglalkozik a lengyel emigráns körök állásfoglalásával. A „New Times” londoni tudósítója szerint ez a magatartás „erősen próbára teszi az

Milyen hiányosságot tapasztalt Kazakov szovjet szakszervezeti vezető a romániai ipari termelés rendszerében

Ha a Szovjetszövetségben egy gyárigazgató nem teljesíti kötelességét, az ellenség cinkosának tekintik

Közöltük már, hogy Kazakov, a romániai körúton levő Szovjet szakszervezeti küldöttség elnöke nyilatkozott a sajtónak és ez alkalommal súlyosan megbélyegezte a reakció által előidézett „Malaxa” gyári véres kihívást, melynek egyik áldozata éppen a romániai Általános Munkaszövetség elnöke volt.

Ez alkalommal Kazakov nyilatkozatának azt a részét ismertettük, amelyben a meglátogatott román üzemekben és gyárakban szerzett tapasztalatai alapján beszámolt a romániai termelési rendszer hiányosságairól és megfontolandó tanácsokat ad, hogy miként lehetne a nyilvánvaló hibák kiküszöbölésére a termelést rendes mederbe terelni és fokozni.

A nyilatkozat a következőképpen hangzik:

Románia különböző iparvállalatainak meglátogatása során arról győződtem meg, hogy ennek az országnak nagy lehetőségei vannak a termelés növelésére. Az üzemek nagyrésze nem dolgozik munkaváltással, és van olyan üzem, amely hetenként csak 4 napon át napi 6 órát dolgozik, mint például a temesvári „Dermata” gyár. Sok berendezést és gépet egy-

általán nem használnak. A javadalmazások pedig majdnem mindenütt óráberek, ami nem serkenetheti a munkást fokozottabb termelésre.

Majdnem valamennyi üzem, melyet meglátogattam, mennyiség leg sokkal kevesebbet termel, mint a háború előtt, míg egyes üzemekben, mint például az ótch-ni „Malaxa” gyárban és az aradi „Aradana”-ban a békebeli teljesítménynek alig 20—30 százalékát érik el. Kérdésemre, hogy miért esett ilyen nagy mértékben vissza a termelés, az igazgatóság és a szakszervezetek képviselői a következőkkel indokolták a helyzetet:

a) Fűtőanyaghiány. b) A külföldi behozatal szűnítése miatt mutatózó nyersanyaghiány. c) Szállítási nehézségek. d) Munkaerőhiány.

Ezek a nehézségek azonban helyi jellegűek és a román ipar ezeket sikeresen le tudná győzni. Sok munkás, mérnök és szakszervezeti harcos szabotázsról beszél. De ezt a nehézséget is lehet legyőzni. Ha nálunk, a Szovjetszövetségben, egy gyárigazgató eléget tudna termelni az arcvonal részére és mégsem tenné, mi az az ellenség cinkosának tekintenék.

A termelés fokozásának módjai

A közös ellenségünk, a hitlerista Németország ellen vívott háborúhoz szükséges anyagtermelés fokozását elsősorban a munka termelőképességének növelésével, másodsorban a termelés tevérsítésével és a munkaerő helyes felhasználása révén lehet elérni.

A romániai szakszervezeti nagygyűlés után mindenfelől a munkások azon kötelességéről hallottunk, hogy emléjük a munka hozamát, ez azonban csak úgy érhető el, ha valamennyien, — munkások, mérnökök, gyárosok — akik szinte gyűlölettel vannak eltelve a fasiszták iránt, legyőzik az említett nehézségeket. Avagy az „Asztra-Románia” olajfinomítójánál nincsenek nehézségek? Bizonyos, hogy vannak. De a munkásoknak mégis sikerült a termelést a kétszeresére fokozni. Örömmel hallottuk az ottani munkások szavait, hogy büszkék, hogy a harcoló Vörös Hadsereg részére dolgoznak. Kijelentették, hogy e nemessel egyenrangúvá tették magukat a hitlerista hordák ellen az első vonalban harcoló katonákkal.

A romániai iparvidéken utunk alkalmával alkalmunk volt meggyőződni arról is, hogy a munkásság túlnyomó többsége nyomorban él. A bérük messze elmaradt a drágaság mögött. Az élelmiszer, ruha és lábbeli árak túl magasak ahhoz, hogy a munkásság beszerezhesse azokat. Az üzemi kántinok ellátása tökéletlen. Az élelmiszerek rendetlenül és nagy késéssel érkeznek. Nincs megszervezve az élelmiszereknek a mezőgazdasági vidékekről

való beszerzése sem. A beszerzett mennyiségek pedig elégtelenek. Ha a szakszervezetek és gyárosok komolyan veszik a termelés fokozását, több figyelmet kell szenteljenek a munkásságnak élelmiszerekkel való ellátásának, mert nem lehet a munkásságtól csak a termelés fokozását követelni, hanem az ellátást is biztosítani kell, hogy többet tudjanak termelni.

Különösen nehéz a dolgozó nők helyzete. A nők nemcsak a szövetségekben töltnek be fontos hivatást, hanem a hadiiparban is, ahol az összmunkásság 30—40 százalékát teszik ki. Termelési szempontból a dolgozó nő éppen olyan fontos helyet foglal el, mint a férfi. Annak ellenére, hogy a férfival egyenlő munkát végez, mégis kevesebb bért kap. Mindenütt, ahol megfordultunk, azt tapasztaltuk, hogy a férfival mind minőség, mind mennyiség tekintetében egyenlő munkát végző nő a férfi bérének csak felét kapja.

Láttuk, hogy az igazi hazafias érzelmű román munkás és mérnök kar és a vágótol, hogy minden szükségességet meglegyen a fasiszta Németországgal mielőbbi megsemmisítéséért. Ezek ösztönöznek kíváncságra a szovjet és román nép közötti ösztönös barátság kiépítését.

Hisszük, hogy Románia népe bebizonyítja majd, hogy jóváteszi az 1911-ben elkövetett hibáját, amikor lehetővé tette a hitlerszolgálat Antonescunak, hogy az országot ebbe a háborúba sodorja. Ezt elsősorban a fegyverszüneti feltételek hűség teljesítésével bizonyíthatja be.

Angol repülőgéptámadás következtében

Meghalt Jacques Doriot a francia fasiszta milícia Németországba menekült vezetője

(Páris.) Mint a Német Távirati Ügynökség közölte, Jacques Doriot, az egykori francia milícia vezetője, bombatámadás következtében meghalt.

Doriot gépkocsiját Dél-Németországban az országúton egy angol repülőgép megtámadta. A repülőgép egészen alacsonyan szállva, zuhanórepüléssel a gépkocsi fölé került, amelytől tönkrőlött.

Jacques Doriot, mint ismeretes, a baloldali pártokban kezdte pályafutását, majd

kiált és erősen fasiszta izű önálló pártot alapított. Franciaország megszállása után, mint a hitlerista elvek nagy rajongója, elsőnek csatlakozott Petainhez és Lavalhoz és az SA alakulatok mintájára francia fasiszta miliciát szervezett, kiméletlen harcot folytatva a megszállók ellen küzdő francia hazafiak ellen.

Franciaország felszabadítása után Németországba menekült, de itt is utolsó végzet.

tam az orrukra az ajtót? Mikolajcsik: Igen, de mi kívül maradtunk.

Ez a karikatura meglehetősen pontosan adja vissza a helyzetet. A lengyel reakciók saját maguk zárták ki magukat az Egyesült Nemzetek táborából.

Egyesült Államok és Anglia kormányainak türelmét”. Law, az ismert angol karikatúrta egy bezárt ajtó előtt ábrázolja a két londoni lengyel politikus. Az ajtón „Egyesült Nemzetek” felirás olvasható. A torzrajz alatt az alábbi beszélgetés:

Arczisevski: Látod, hogy becsap-

A demokráta sajtó harca

A „Graul Nou”, a Vörös Hadsereg harctéri politikai igazgatóságának román nyelvű lapja február 22-i számában cikket közöl „Az imperialista politika rossz szellemét meg kell semmisíteni” címen. Ebből a cikkből közöljük az alábbi részeket:

„Az imperialista politika szellemét, amely Romániát a szakadék szélére sodorta, most is kitartóan tenyésztik. Nemcsak hogy nem láttak hozzá gyökeres, mélyreható kiirtásához, hanem a reakció, fasisztabarát politikai köröknek ma is megvan minden lehetőségük, hogy állandósítsák a szovjetellenes imperialista légkört. E körök negyed évszázadon keresztül Románia politikai életében fenntartották ezt a légkört, amely a Szovjetszövetség ellen a németekkel együtt végrehajtott gaz támadásban érte el tetőfokát.

Az egve emi tanszékeken még ma is trógnak hitlerista egve emi tanárok, akik éveken keresztül befektették a szovjet államot, háborúra uszították ellene és „ideológiáikat” s tör énelmi lelméleteket gyártottak a román imperializmus és az Antonescu bandita céljainak igazolására. Még ma is büntetlenül sétálnak háborús vétekese, akik a legvadallatiasabb tömegmészárlásokat követék el, megkínózták és kifosztották a szovjet lakosságot az általuk egykor elfoglalt területeken. A román rádió még ma sem állítja azt állítani, hogy a román nép csak „védekező háborút” folytatott. Valamennyi dagályos jelmondatot és demagogikus büvéskedést, aminek mázába annak idején a hitlerizmus román bajnokainak visszatámasztó leigázási és rablási étvágyát áttöltöztették, forgatombá hozták. Könnyen érthető, hogy mi mindennek a célja: a Szovjetszövetség ellen folytatott bandita háború igazolása, a háború mesterkedéseinek, megszervezőinek és vezetőinek tisztázása, a román imperialista „gondolatnak” és hordozóinak diszhelyen való megóvása.

A Szovjetszövetség nem tesszti össze a román népet a kalandorokkal, reakciókkal, fasisztákkal, akik egy leigázó és fosztogató háborúba sodorták — és legszívesebben ma is belesodornák. A Szovjetszövetség ezt bebizonyította az eddig tanúsított jóakarattal a román néppel szemben, amely elhagyta Hitler táborát. Aki azonban ezt a jóindulatot összetéveszti a román hitlerista és imperialista érdeklődésség által követett tettek félreértésével, a románai imperialista szellem és légkör állandósításával szembeni közönyével, az mélységesen csatlakozik.

A szovjet nép és vele egyetemben a többi szövetséges népek is, vezetőik révén nyíltan kifejezésre juttatják a krími értekezleten a náciizmus és minden oly megnyilvánulás kiirtásának szükségét, ami újabb leigázó háborúhoz vezethet.

A románok tudják, hova vezethetett volna Antonescuk imperialista kalandja és könnyen megérthetik mit jelentene országukra nézve egy újabb hasonló kaland. Ők tehát az elsősorban érdekelték, hogy a krími értekezlet megelőző rendszabályainak vonalára helyezkedjenek és véglegesen letörjék a román imperialista szándék karmait, megfosztva anyagi és szellemi forrásának minden lehetőségét.”

Todor Ion Jun.

író-címező-számoló-könyvelő-sokszorosító-gépjavitó szakmihelye — új gépek lerakata
B R A S O V, Str. Reg. Carol 31 (volt „Olimpia”)
TELEFON 29-47. — Keresk. Kam. bej. sz. 4798/1941.

HIREK

Naptár:

1945. február 25. vasárnap. A nap 6 óra 50 perccor kel és 5 óra 38 perccor nyugszik. Kat.: Reminiscere. Prot.: Géza. Ort.: Tarasie. Zsidó: 5705 év, adar hó 12. 1945. február 26. hétfő. A nap 6 óra 47 perccor kel és 5 óra 40 perccor nyugszik. Kat.: Kosz. sz. Margit. Prot.: Sándor. Ort.: Porfirie. Zsidó: 5705 év, adar hó 13. Tanth Ester ünnep.

Mozgók műsora:

Aro: A csavargó. Astra: A Pago-Pago-tól délre. Capitol: A texasi lovasok. Corso: A titokzatos lovas. Lumina: Éjjeli találkozó. Redut: Jód Süss.

Szolgálatos gyógyszertárak

Szombaton: Az „Arany keresztben”, Lukás, Vasut-utca 20a. Vasárnap: A „Reményhez”, Jekelius, Kapu-utca 17. Hétfőn: „Az arany oroszlanhoz”, Schneider, Kapu-utca 15a.

A Népi Egység századik száma

A lapkészítés hétköznapi munkáját egy pillanatra megszakítjuk, amidőn újságunknak, a Népi Egységnek századik számát sajtó alá adjuk. Ha a múlt év október 22 óta eltelt idő nem is tekinthető hosszúnak, számunkra mégis a legkitartóbb munkának és a legkeményebb küzdelemnek az időszakát jelentette. Ez a fejezet a magyar és román fasizmus maradványai ellen vívott belső harc jegyében folyt le, s ahogy a szovjethadserg és mellette a román haderő az egyre távolodó arcvonalakon küzd a hitleri Németország megsemmisítéséért, úgy a Népi Egység minden példánya ugyanennek a harcnak itthoni tanúságtétele.

Lapunk első száma a Brassóban összereseglett demokrata magyar kiküldöttek sorsdöntő találkozásának eseményéről adott hírt. Mostani századik számunk azt a szándékot hirdeti, hogy a román demokrácia, amelyben fegyverbarátsági hűséggel egymás mellett sorakoznak fel a románság és a magyarság tömegei, minél hamarabb diadalra jusson.

A Népi Egység ünnepi szám kiadása helyett papírhány miatt e pár sor után emlékezik meg századik lapjának ünnepi eseményéről.

— A Magyar Népi Szövetség megyei szervezete a központi sajtólapra 100.000 lejt adományozott, mely összege a Magyar Népi Szövetség központi végrehajtóbizottsága köszönettel nyújtotta és példájuk követésére hívja fel a többi szervezeteket is.

— A Népi Egység naptára febr. 20-án megjelent és ugyiszólván Erdély egész területén rövidesen kapható lesz. Az előre megrendelt és kifizetett példányoknak a szétküldése folyamatosan van. Ezzel kapcsolatban mindennemű felvilágosításért a Népi Egység brassói kiadói hivatalához kell fordulni. Ugyanide kiüldendők az esetleges utánrendelések is.

— A MNSZ. pürkerei műsoros estélyéből származó tiszta jövedelmet, 8600 lejt, az ifjúsági szervezet a „Haza-fias Védelem” útján a hillerizmus ellen küzdő arcvonalon megsebesült katonák részére adományozta.

— Kitud róla? Pécsi Ferencné, mak-sai lakos (Háromszék megye) kéri, ha valaki tud valamit eltűnt férjéről, Pécsi Ferenc szakaszvezetőről, értesítse Pécsi Ferencné Maksán, (Háromszék megye).

— Evangélikus vallásos délután. Vasárnap, február 25-én, délután 4 órakor vallásos ünnepély tartanak a magyar evangélikus templomban, melyre ezúton hívnak meg minden érdekődőt, különösen a gyermekbarátokat.

Veszünk:

székeket, íróasztalokat, írógépasztalokat, iratszekerényeket és egyéb irodai butorokat. Ajánlatokat a kiadóba kérünk.

Sztalin tábornagy legújabb hadiparancsa

Nuszonháromezer német fogoly a felszabadított Pozenben

Borzalmas erejű tűzérsgéi előkészítés után megkezdődött Montgomery offenzívája

(Moszkva.) Sztalin tábornagy hadpa-rancsban közölte, hogy az első ukrán arcvonal csapatai egy havi ostrom után tel-jes egészében elfoglalták Posen városát. A városban 23.000 németet fogtak el, köztük Mattern tábornokot, a német hely-örség parancsnokát teljes vezérkarával egyetemben.

A második fehérorosz arcvonal csapa-tai Keletporoszországban teljesen meg-tisztították az ellenségtől Zingen váro-át. A várost a Hermann Göring hadosztály, egy másik páncélos hadosztály és három gyalogsági hadosztály védte.

Német hírforrások sze int a szovjetcsa-patok elfoglalták a Berlintől délkeleire

fekvő Guban városát. Guban Berlintől 88, Frankfurttól pedig 45 kilométeres távol-ságra fekszik.

(Bucuresti.) A román nagyvezérkar az alábbi közleményt adta ki a február 23-i hadműveletekről:

A Kistatra hegység környékén csapa-tajnk az ellenség kemény ellenállása dacá-ra újabb tért nyertek. A szakadékos és hó-val borított nehéz terepen előrenyomulva, csapataink elfoglalták a Brezova városban lévő Hermann Göring műveket és Dubova város eljéi nom'it. A Jaho'ina hegy ékek vidékén m'lyen benyomultak az ellenég vonalaiba és elfoglalták a Lepate magas-latok csucsait.

6000 repülőgép végigbombázta Németországot

(Páris.) Montgomery angol tábornok csapatai a Maas és az alsó Rajna közötti nagyszabású áttörést hajtottak végre. A támadást borzalmas erejű tűzérsgéi zá-ró-tűz vezette be. A németek szer'nt a szövet-ségesek több, mint száz ezer lövedéket zu-dítottak a német állásokra, majd pedig Dürrennél megindultak a tankok. A tá-madásban a 2-ik angol, valamint az 1. és 9. amerikai hadseregek vesznek részt. Az amerikaiak hír szerint a Roer folyón Lü-nich és Julich között több hídfőt létesítettek.

(London) A Reuter ügynökség a követ-kezőkben foglalja össze a nyugati arcvonal-on a had helyzetet:

Az 1. had-er-g arcvonalán kanadai csa-patok elfoglalták Mailand városát és Cal-car felé közelednek.

A 3. had-er-g csapatai teljesen meg-tisztították a Saar és Mosel folyók al-kotta háromszöget.

Luxemburgból teljesen kiverték a né-meteket. A har ok során 5000 német tisz-tet és katonát fogtak el.

6000 szövetséges repülőgép a háború eddigi legsúlyosabb lég-támadásait inté-zte Németor-zág vasúti közlekedési csomó-pontjai és utánpótlási vonalai ellen. Az angliai, franciaországi, luxemburgi, bel-giumi, hollandiai és olaszországi repülő-terekről felszálló gépek Dániát, Ausztriá-t és Dél-Német országtól Észak-Német-

orszáig számtalan helységet bombáztak és teljesen szétlálák a vasúti összeköt-tetést. Így többek között bombázták Lü-neberget, Welsent és Göttingent. Össze-sen több, mint 3500 tonna bombát dob-tak le. A bombázások 60.000 négyzetkiló-méternyi területet borítottak el.

(London) A német területekre behatolt szövetséges csapatok, a helységeken se-holsem találtak egyetlen polgári lakost sem.

Olaszországban az angol csapatok Mon-tebelvedere elfoglalása után észak-nyugati irányban nyomulnak előre.

(New-York) Guami jelentés szerint a japánok Ilezsima szigetén két ellentáma-dást intéztek az amerikai csapatok ellen. Az ellentámadásokat a hadihajók tűzér-ségének segítségével visszautasították. A be-séges esőzések nagyban akadályozták a hadműveleteket.

Luzon és Samar szigetek között az ame-riikaiak újabb partraszállást hajtottak vég-re.

Az indiai angol csapatok hadműveletei során Burmának már több, mint a felét visszafoglalták a japánoktól.

(Páris.) A szövetséges repülőgépek Dél-kelet-Németországban 22 rendezőpályaud-vart bombáztak.

Francia hadihajók és repülőgépek az olasz Riviera német állásait bombázták.

Törökország hadiállapotban van Németországgal és Japánnal

(Ankara.) Az ankarai angol nagykövet a török kormány tudomására hozta, hogy Törökország részt vehet a San Francisco-i nemzetközi értekezleten. Ennek azonban az a feltétele, hogy legkésőbb 1945 márc-ius 1-ig üzenjen hadat a tengelyhatalmak-nak.

A török kormány a felhívásra azt vá-laszolta, hogy a kérdést a nemzetgyűlés

elé viszi. A rendkívüli ülészakra ösz-szehívott nemzetgyűlés e történelmi fon-tosságú ülése csütörtökön zajlott le.

A török nemzetgyűlés nagy lelkesedéssel egyhangulag megszavazta a hadüzen-et. Így Törökország csütörtök 12 óra óta hadiállapotban van Németországgal és Ja-pánnal.

A Vörös Hadsereg napja a fővárosban

(Bucuresti.) Az udvarnagyi hivatal 8. számú közleménye szerint az Uralkodó február 23-án ebédén látta vendégül Vi-nogradov tábornokot, a Szövetséges El-lenőrző Bizottság helyettes elnökét és fe-léségét, Pavlov szovjetkövetelet, Bordenco ellentengernagyot, Kirsanov követségi ta-nácsost, Kors és Dangelov követségi főtá-károkat, Visoianu román külügyminisz-

ter és Rădulescu Pavelt, a román fegy-verszüneti bizottság elnökét.

(Bucuresti.) A Vörös Hadsereg napján a főváros valamennyi előadástérképben ün-nepségek voltak, amelyeken nagy töme-gek vettek részt. A Román Operában dísz-előadás keretében Csajkovszkynak Eugen Enyegin című operáját adták elő.

Pénteken délelőtt a főváros valamennyi mozgó-jában szovjetfilmeket vetítettek.

Benes Csehszlovákiába utazott

(London.) Benes, csehszlovák m'n'ster-elnök Londonból a felszabadított Cseh-szlovákia területére utazott. Kíséretében vannak a csehszlovák kormány többi tag-jai is.

Szerkesztőség: Strada Argintariilor 16. sz. (v. Ötvös-utca) Telef. 17-33
Kiadóhivatal: Piața Gheorghe Enescu 2. sz. (v. Róssalár) Telefon 22-69
Brasov-Brasov

Apróhirdetések

Legkisebb apróhirdetés fiz szöveg 150 lej minden további szó 15 lej. Allástkérés-sőknek 50% engedmény.

Incatlan. bérlet

Mielőtt házat, telket, villát, venne vagy eladna keresse fel bizalommal az „EST” ingatlanforgalmi irodát, ahol minden felvilágosítást díjlanul kaphat. Brassó, Szent János-utca 4. Telefon, irodai 1336 lakás 1598. Keresk. Kam. bej. sz. 4782/1941. (242)

Házak, Ipari telkek, földbirtokok parcellák, adás-vételét csak komoly felek részére a régi és megbízható „PROMPT” ingatlanforgalmi iroda, Brasov, str. Regele Mihai 20 közvetíti. Telefon 38—91. Felvilágosítás 9—12-ig. Keresk. Kam. bej. sz. 4584/1941 (278)

Eladó központi kétklakásos ház, eset-leg a fele. „Est” ingatlanforgalmi iroda, Brassó, Sft. Ioan 4. Telefon 13-36. (520)

Veszek villát butorozva, vagy butor nélkül Predealon vagy Tömösön. Brassó, Regele Carol 59. apart. 3. Telefon 38-59. (525)

Irodahelyiséget 1—2 szobát, Ka-pu, Weiss Mihály, vagy Szent János ut-cában keresek. Rapid, Brassó, Fekete utca 7. Telefon: 20-87. (526)

Eladó egy ebédloaszta székkel. Brassó, Str. Dorobantilor 29. (521)

Munkakereslet. kínálat

Kifu tofiut keresünk. Jelentekezni kiadói hivatalunkban, Brassó, Rózsater 2 sz. alatt (rendőrség mellett). (502)

Hő- és sárcipők javítását, jutányos áron vállalom. Brassó, Str. Regina Maria 36. (507)

Jó munkást, kerékgyártó segédekét, azonnali belépésre keresek. Kovács Ignác, Dr. V. Lucaci 147, Brassó. (510)

Gépirónő állást keres. „Szorgalmas” jellegre a kiadóban. (518)

Férfi, női-fehérmű és gyermekru-havarrónó házhoz ajánlközik. Cim a ki-adóban. (519)

Nadrágszabót és kézimunkásfért vagy nő magas fizetéssel azonnal felvessz Gombos, Brassó, Regele Carol 41. (523)

Főznitűdő mindenest vagy bejáró-nőt felvessz fiatal házaspár. Cim a kiadó-ban. (524)

Vétel, eladás

Angora gyapjút és fonalt veszek. Bányász, Brassó, Regele Carol 32. (468)

Egy fekete tölgyfa ebédő jó álla-potban sürgősen eladó. Cim a kiadóban. (487)

Eladó törzkönyvelt, másfél éves tenyészbika Bölöni Antalnál, Felsőcserná-tori. (514)

Egy magas gyermekszékét megvétel-re keresek. Cimeket a kiadóba kérek. (522)

Fogorvosi műtőszékét keresek meg-vétel-re. Brassó, Fekete utca 7. Telefon: 20-87. (527)

Bélye ggyűjtő k figyelem! Keres-k megvétel-re romániai gyűjteményt, esetleg egész sorozatokat. Brassó, Cuza Vodá 1. apart. 2. 1-től fél 3-ig. (511)

Vegyes

Sepsiszentgyörgyről és Három-szék megyéből hirdetéseket eredeti kiadó-hivatali árakkal vesz át megbízottunk: Zeke László, Sepsiszentgyörgy, Teleki Pál utca 4. Telefon 59. (476)

Miklós Erzsébet és Krisán Ludovica, kik nálam alkalmazásban voltak, saját ér-dekükben nálam jelentkezzenek. Rác János városi szálló, 18. szoba, Sepsiszent-györgy. (513)

„NÉPI EGYSÉG”

POLITIKAI NAPILAP
Előfizetési díjak csak postai kézbesítéssel:
1 hónapra 300 lej
Vállalatok intézmények és hatóságok részére évi 20.000 lej
Előfizetéseket csak olyan helységekből fogadjuk el ahol nincs helyi bizománysunk